

РЕШЕНИЕ

№ 7384

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6779** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 25, ал. 3 от Закона за управление на агрохранителната верига във връзка с чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Ф. К. против предписание № 196/29.06.2021 г., издадено от инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните С.-област, с което на основание чл. 138, § 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 и чл. 25, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на агрохранителната верига и във връзка с чл. 10 от Закона за храните е разпоредено:1. Да се обозначи държава на произход на Шоколадови барчета „С.“ и на всички налични количества съхранявани в Склад за търговия на едро стопанисван от [фирма], BG 2320027ЕО и наемател [фирма] и 2. Новопроизведените партиди от Шоколадови барчета „С.“ да бъдат с обявена държава на произход върху етикета на продукта. Наведени са доводи за незаконосъобразност, поради неспазване на установената форма и допуснати нарушения на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК. Посочва се, че в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК в оспореното предписание не са посочени правните и фактически основания за неговото издаване. Изтъква се, че описаният фактически състав нарушава чл. 9, ал. 1, б. „и“, но не е посочено от кой нормативния акт е визираната норма. Според оспорващия, сочената норма на чл. 10 от действащия Закон за храните установява задължения по отношение на производителите на храни, но не и по отношение на търговците на храни, какъвто е оспорващия. Посочва се, че най-вероятно

административният орган се е позовал на чл. 10 от отменения Закон за храните. Отделно от това са наведени и доводи за неяснота в разпоредителната част на оспореното предписание, изразяваща се в липсата на конкретика по отношение на продукта, предмет на предписанието, доколкото същият има няколко разновидности. Неяснота е налице, според оспорващия и относно срока на изпълнение на предписанието и неговия адресат. Нарушението на материалния закон се обосновава с неправилно прилагане на нормата на чл. 9 от Регламент (ЕС) № 1196/2011 г. за предоставяне на информация за храната на потребителите, доколкото предметът на предписанието /шоколадови барчета Snickers не попадат в нито една от двете визирани в нормата хипотези. Не на последно място, в жалбата са изложени и доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и в частност нормите на чл. 35 и чл. 36 от АПК, тъй като административният орган се произнесъл преди да изясни фактите и обстоятелствата по случая и без да събере необходимите доказателства. Претендира се отмяна на оспореното предписание и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - Длъжностни лица на длъжност „главен инспектор „Контрол по храните“ при Областна дирекция по безопасност на храните С.-област чрез процесуалния си представител изразяват становище за неоснователност на жалбата по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендират разноски.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Със заповед №1065/18.06.2021 г. на директора на ОБДХ С.-област е разпоредена проверка в обект Складова база [фирма] с адрес: гара Е. П., ул. „К. № 5. При извършената проверка на обекта „Склад за търговия на едро“ със собственик [фирма] и наемател „М. И. България Е. са констатирани нарушения при етекирането на шоколадови блокчета „С.“, изразяващо се в това, че на етикетите им няма изписана страна на произход на продукта на български език. Резултатите са обективирани в констативен протокол от 25.06.2021 г., където е посочено, че не са спазени изискванията на чл. 9 от Регламент (ЕС) №1169/2011 г. В раздел V от констативния протокол, озаглавен „Заключение и предприети мерки за отстраняване на констатираните нарушения“ е записано: издадено Предписание №196/29.06.2021 г. на фирма [фирма] за коригиране на етикета на продукт-Шоколадови блокчета „С.“ на наличните количества да бъде залепен допълнителен стикер с държава на произход и допълване на страна на произход на следващите произведени партиди.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е предписание № 196/29.06.2021 г., издадено от инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните С.-област, с което на основание чл. 138, § 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 и чл. 25, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на агрохранителната верига и във връзка с чл. 10 от Закона за храните е разпоредено:1. Да се обозначи държава на произход на

Шоколадови барчета „С.“ и на всички налични количества, съхранявани в Склад за търговия на едро стопанисван от [фирма], BG 2320027ЕО и наемател [фирма] и 2. Новопроизведените партии от Шоколадови барчета „С.“ да бъдат с обявена държава на произход върху етикета на продукта. От фактическа страна същото е мотивирано с констатирани нарушения относно етекирането на продукта Шоколадови блокчета „С.“, като на етикетите на същите липсва посочване на страна на произход на български език. От правна страна констатираното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 9, ал. 1, б. „и“, но не е посочено от кой нормативен акт е сочената за нарушена норма.

Съгласно чл. 138, § 1 от Регламент (ЕС) 2017/625, послужила като правно основание за издаване на оспореното предписание, при установено несъответствие компетентните органи предприемат: а) необходимите действия с цел да се определят произходът и степента на несъответствието и да се установи отговорността на оператора и б) подходящи мерки с цел да се гарантира, че съответният оператор ще коригира несъответствието и ще предотврати повторната поява на такова несъответствие. Когато вземат решение какви мерки да с предприемат, компетентните органи вземат предвид естеството на несъответствието и данните за предишни периоди относно операторите във връзка с осигуряване на съответствие.

Така визираната норма определя общо правомощията на компетентните органи при установено несъответствие, но за да се упражнят тези правомощия следва да установи на първо място несъответствието по смисъла на Регламента.

В случая, такова установяване е невъзможно да бъде извършено предвид липсата на точно и изчерпателно квалифициране на установеното от фактическа страна. В оспореното предписанието констатираното нарушение относно етекирането на продукта Шоколадови блокчета „С.“, изразяващо се в липсата на посочване на страна на произход на български език е квалифицирано като нарушение на чл. 9, ал. 1, б. и“, без да е посочен от кой точно нормативен акт е сочената норма. Липсата на ясно и конкретно посочване на правното основание за издаване на административния орган в случая следва да се квалифицира като съществено, доколкото същото има за последица нарушаване на правото на защита на адресата на акта, от една страна, а от друга лишава съда от възможност да извърши проверка за съответствие с материалния закон.

Тази непълнота в правната квалификация не може да бъде преодоляна и посредством посочените като правно основание норми на чл. 25, ал. 1, т.1 от Закона за управление на агрохранителната верига и чл. 10 от Закона за храните.

Нормата на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на агрохранителната верига (погрешно изписано в предписанието наименование Закон за управление на хранителната верига) възлага компетентност на длъжностното лице, осъществяващо официален контрол по чл. 138, § 2, б. „а“, „б“, „в“ и „д“ от регламент (ЕС) 2017/625 да прилага предписания, като налага мерките по чл. 24, ал. 1 от закона.

Съгласно чл. 10 от Закона за храните, бизнес операторите, с изключение на извършващите първично производство и на аптеки и дрогерии по чл. 30, ал. 1 въведат, прилагат и поддържат постоянна процедура или процедура в съответствие с чл. 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004 г. и Приложения II и III от Регламент (ЕО) №853/2004 и технологична документация на храните, които произвеждат и/или национални, утвърдени или браншови стандарти.

Така посочените правни норми са препращащи, като съдържанието на мерките, вида и

характера на извършените нарушения са изведени в други актове и правни норми, които не са посочени от издателите на оспореното предписание. По този начин изписаните като правно основание норми са празни и лишени от съдържание, както от фактическа, така и от правна страна. Липсата на изписана квалификация на нарушението пречатства проверката за съответствие с материалния закон и нарушава правото на защита на адресата на акта.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че освен непълно посочване на приложимите правни норми в оспореното предписание са допуснати и неточности. Сочената норма на чл. 10 от Закона за храните, в редакцията ѝ към датата на издаване на предписанието, е изцяло неотнормисима към установеното от фактическа страна в настоящия казус, доколкото същата възлага, като задължение на бизнес операторите да прилага и поддържат постоянна процедура в съответствие с чл. 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004 г., отнасящ се до анализ на опасностите и контрол в критични точки, и Приложения II и III от Регламент (ЕО) №853/2004 и технологична документация на храните, които произвеждат и/или национални, утвърдени или браншови стандарти. Приложима норма по отношение на етикетането на храните от сега действащия Закон за храните (Обн., ДВ, бр. 52 от 9.06.2020 г., в сила от 9.06.2020 г.) е нормата на чл. 17, ал. 1, която препраща към изискванията на Регламент (ЕС) № 1169/2011, на този закон и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Действително, съгласно постоянната съдебна практика непосочването или погрешното посочване на правни основания по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4, предл. 2 от АПК не е отменително основание, тъй като съдът не е обвързан с правната преценка на органа, а следва да преценява законосъобразността на оспорвания акт въз основа на описаните в него фактически установявания.

В случая обаче, фактическите установявания са твърде лаконични и не позволяват да се обоснове извод относно приложимите правни норми. Липсата на конкретика и непълнота при посочване на правното основание в оспореното предписание не може да бъде преодоляна и посредством отразеното във констативния протокол от 25.06.2021 г., тъй като в него е посочено, че не са спазени изискванията на чл. 9 от Регламент (ЕС) №1169/2011, без обаче да е посочено кое точно от дванадесетте изисквания не е спазено. Липсва извършване и на преценка дали в случая не е налице някое от изключенията регламентирани в Глава IV „Задължителна информация за храните“ от Регламента, както повелява нормата на чл. 9 от Регламент (ЕС) №1169/2011.

Неоснователно е позоваването от страна на процесуалния представител на ответника на Тълкувателно решение № 16/1975 та ОСГК на ВС, доколкото оспореното предписание предхожда съставянето на констативния протокол от 25.06.2021 г. (предписанието е изрично посочено в раздел V на констативния протокол), а и липсва изрично препращане към мотивите на констативния протокол.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че изложените от административния орган фактически и правни основания в оспореното предписание не могат да изпълнят нормативното изискване, предвидено в разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. С оглед това следва да се приеме, че липсват посочени ясни и конкретни фактически и правни основания, които да обосноват волята на административния орган при издаването на акта му, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, относно изискванията за форма и съдържание на акта, обуславящо основание за отмяна на оспореното предписание.

Предвид изхода на спора и факта, че пълномощникът на оспорващия своевременно е поискал присъждане на разноски, такива следва да бъдат присъдени на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Разноските са в размер на 50 лева и представляват заплатена държавна такса за образуване на административно производство.

Предвид изложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] предписание № 196/29.06.2021 г., издадено от инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните С.-област. ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните С.-област да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 50 /петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: